

gema, ja andis siis lubba minna. Ja poissike ei olnud ka mitte üks tigge eggas fannakuulmatta laps, waid keik rahwas majas armastasid tedda, ja koddanik, kelle pärast maja olli, sallis ka hea melega, et ta horis temma sure sikkoga mängis. Selle ellajaga olli laps juba teisel suil tuttawaks saand, ja tedda ni waggaseks öppetand, et ta julgeste ta pikka habbet ja suri sarvi katsus, ta kaela fratsis, ja wiimaks ta selgagi ronnis ja ratsa temmaga sõitis. Ja rahwas, kes sedda nägi, ei kartnud ka ial ennam lapje pärast, sest et siip temmale furja ei teind, waid laiskis ennast veel pealegi sarvist juhtida nenda kui poissike tahtis, ja sõitis wahhest mõda õue temmaga, senni kui mõlemad pallawaks said ja õrrawässisid. Siis heitsid ka jálle mõlemad kõrwo seina õre puhkama, ja mõistlik ja hea süddamega poissike ei teinud ka sikkule ial liga, eggas õrritand eggas tüssitand tedda wallatusse pärast waid andis temmale mitto korda omma

ennese leiwa tüki poleks. Sedda wiisi öppis ellajas last armastoma ja hoidis temma jure, ja kāis ta járel, ja kīsendas tedda tagga kui laps treppidest üles omma tappa läks. Se olli nūud sui; agga talme ei sanud laps õue, ja nūud olli temmal weikeses toas varsi aeg iggar, ja ta otjis ja leidis ka, ommale parajat mängimisse rumi. Se olli põningil. Seal kuiwatas emma märga pessö, mis ta ommale, ehk ka teistele rahha pärrost olli pesnud, sest se olli temmale õige kāe pärast, kohhe omma toa üksest astudes olli temma seal, ja poeg tulli temma járrele ja leidis seal suru selge akna, mis walget kül andis, ja rumi olli ka heaste. Ja et seal ka kūlmastki hääda ei olnud karta, siis ei keland emma tedda ka ial senna minnemast: Ja kui poissike leidis, et ta seal afnast wōis nähha, kui issa fojo tulli, siis läks ta ka pärast sui ajal õhtui ikka senna, ja otas seal funni issa piddi tullema, ja kui ta tedda sai nainud,